

Karin Belt (43) is stewardess en schrijft haar leven lang al korte verhalen. Komend voorjaar verschijnt haar debuutroman *De midlifeclub*.

“Ik kan niet wachten tot mijn boek verschijnt, waar ik al een tijd mee bezig ben. Straks is het zover! Ik schreef al langer korte verhalen waar-mee ik vaak prijzen en publicaties in tijdschriften won. Naar aanleiding van zo’n verhaal kwam er een uitgeverij naar me toe met de vraag of ik niet een boek wilde schrijven. Ik was heel enthousiast, maar kwam niet tot een goed verhaal. Dat boek is er toen niet gekomen en lange tijd dacht ik dat het misschien niet voor mij was weggelegd. Totdat ik eens goed om me heen keek en er een idee begon te kriebelen. Samen met mijn man en kinderen woon ik in een vinexwijk. Het is een leuke buurt waar veel vrouwen van rond de veertig wonen. Het viel me op dat zij allemaal hun leven anders begonnen in te richten: een carrièrevrouw werd huisvrouw, vrouwen die altijd thuis voor de kinderen hadden gezorgd gingen juist de arbeidsmarkt op, dat soort veranderingen. Voor ons veertigers is dit de tijd waarin we de ruimte krijgen om onszelf te ontwikkelen en nieuwe keuzes te maken. Als je in de veertig bent, ken je jezelf, je hebt dingen meegemaakt en hebt hard gewerkt voor de dingen die je hebt bereikt. En wat dan? Dan vraag je jezelf af wat je nu echt wilt doen en ontstaat er energie voor nieuwe dingen. Dat is voor mij de essentie van deze leeftijd, en de essentie van mijn boek: *De midlifeclub*. Het is een verhaal over vier vriendinnen die elk jaar op motorvakantie gaan om rust en inspiratie te vinden. Ik creëerde een groepje vrouwen waarin alle eigenschappen zaten die ik in mijn omgeving was tegengekomen. Als ik op mijn werk als stewardess collega’s of

passagiers tegenkwam met een goed verhaal, vroeg ik hen of ik dat mocht gebruiken voor mijn boek. De uitgeverij heeft hoge verwachtingen van dit boek. Ze denken dat het een grote groep vrouwen zal aanspreken, omdat het heel herkenbaar is en spannend geschreven. Ze zijn ook enthousiast over het thema van vrouwen die ouder worden. Je krijgt in onze maatschappij bijna het idee dat je niet meer meetelt als je boven de dertig bent, of dat je er altijd uit moet blijven zien als een twintiger. Ik wil juist de ervaringen van de ‘begin veertiger’ delen. Ik hoop natuurlijk dat mijn boek goed wordt ontvangen en dat ik verder kan gaan met schrijven, maar eigenlijk is mijn droom al uitgekomen toen de uitgeverij het boek wilde publiceren. De rest is alleen maar een kers op de taart.”

De midlifeclub verschijnt in het voorjaar van 2014.

‘De uitgever denkt dat mijn boek een grote groep vrouwen zal aanspreken’

Ze is pas 34, maar zit al zeven jaar in de Tweede Kamer voor SP: Renske Leijten. Door het radioprogramma *Met het oog op morgen* is ze gekozen tot een van de drie talentvolle kamerleden die ze in 2014 met extra aandacht gaat volgen.

“Ik beschouw die verkiezing uiteraard als een compliment. Ik vermoed dat het is omdat ik iemand ben die niet loslaat, scherp debatteer en me niet met een kluitje in het riet laat sturen. Op de site van de redactie stond ook dat ik wellicht in 2014 een volgende stap ga maken in mijn carrière, een stap naar het pluche. Daar ben ik zelf absoluut niet mee bezig. Ik houd ook niet van politici die meer bezig zijn met hun positie dan met het

vertegenwoordigen van mensen. Ik kan mijn functie gebruiken om mensen een stem te geven als ze ergens tegen aanlopen. Dat is belangrijk en interessant werk, waar ik mijn handen vol aan heb. Niet alleen in het parlement, maar ook daarbuiten. SP is een partij van niet lullen maar poetsen. Dat is wat mij er het meest aan bevalt. Dat ik bijvoorbeeld samen met mensen kan strijden tegen de sluiting van een verzorgingshuis. Dat doe

Ontwerper Peet Dullaert (24) won de Frans Molenaar Coutureprijs met zijn eindexamencollectie. Modejournalisten zijn laaiend enthousiast over zijn modelabel. 2014 wordt zijn jaar, zeggen ze.

“Dit zijn de eerste jaren van mijn modelabel en ik besef heel goed hoe belangrijk die zijn om iets goeds en duurzaam neer te zetten. Ik ben dan ook elke werkdag in mijn studio te vinden. Ik zal niet zeggen dat ik 24 uur per dag aan het werk ben, maar zelfs in mijn slaap ben ik vaak met mijn label bezig. Gelukkig ben ik heel enthousiast over wat ik doe en geef ik er graag mijn vrije tijd voor op. In mijn jeugd was ik een buitenbeentje: ik was alleen maar aan het lezen en plaatjes aan het kijken en al snel werd ik gegrepen door mode en welke gevoelens daar-in spelen. De emotie die een jurk kan oproepen, begreep ik toen al en die probeer ik tegenwoordig zelf te creëren. Als ontwerper werk ik doelgericht: ik doe dingen niet graag half en vind het belangrijk dat

‘Ik wil 2014 nog internationaler gaan’

mijn collecties consistent zijn. Mijn werkwijze herken je aan de zachte structuren van mijn ontwerpen, waarmee ik toch body weet te scheppen. Daarnaast vind ik het belangrijk dat mijn kleding draagbaar is. Mijn avondjurken moeten niet alleen mooi zijn, maar ook lekker zitten. De kleur roze en zebra-prints probeer ik in elke collectie terug te laten komen, omdat ik die zelf heel mooi vind. Ze geven meteen een soort glamour en een hang naar bohemien. Ik kan het natuurlijk niet allemaal alleen, en dat zou ik ook niet willen. Afgelopen jaar heb ik gemerkt hoe fijn het is om mensen te hebben die helpen met zaken als communicatie en financiën. Dit jaar wil ik mijn team uitbouwen om het merk Peet Dullaert verder laten groeien. Ik heb momenteel vijf verkooppunten wereldwijd en in 2014 wil ik nog internationaler gaan en een grotere

diversiteit in mijn aanbod laten zien. Ook ben ik bezig om met mijn merk een identiteit uit te dragen, met een duidelijke stijl en een duidelijk logo. Dat is hoe mensen je gaan zien, zullen herkennen en onthouden. Ik vind het fantastisch om te lezen wat mensen over me schrijven. Dat modejournalisten voorspellen dat ik in 2014 ga doorbreken, vind ik een eer. Net zoals het me raakt als ergens eens een negatieve kritiek verschijnt. Uiteindelijk moet ik me niet te veel aantrekken van wat anderen zeggen. Positief of negatief, ik moet het kunnen relativiseren om mijn eigen stem te behouden.”

ik liever dan rondhangen in Den Haag en vergaderingen volgen. Mijn specialisme is de zorg. Laatst ontmoette ik in een verpleeghuis een vrouw van 63 jaar die door een ongeluk geheel zorgafhankelijk was geworden. Ze vertelde dat de verzorgers het ’s avonds zo druk hadden en dat ze daarom altijd zei: ‘Leg mij maar vóór acht uur op bed, dan hebben jullie daarna meer tijd voor de anderen.’ Maar

de nacht duurt dan wel lang, zei ze. Als ik dat hoor, breekt mijn hart en denk ik: hier moet ik iets aan doen. Dan heb ik weer energie voor drie jaar. Een van mijn belangrijkste doelen dit jaar is het afschaffen van het verplichte eigen risico van 350 euro in de zorgverzekering. Gewoon géén eigen risico. Als je ziek bent, moet er geen financiële barrière zijn om zorg te krijgen. Zorg dan voor

een inkomensafhankelijke zorgpremie en dan bedoel ik echt inkomensafhankelijk. Dat is volgens de SP een goede, eerlijkere manier om de zorg betaalbaar te houden. Privé wordt 2014 zeker een bijzonder jaar. Begin maart ga ik bevallen van ons eerste kind. Ik kijk enorm uit naar het moederschap. Dan heb ik vier maanden verlof om te wennen aan de nieuwe situatie, te genieten van een pril gezinnetje. Waarschijnlijk zal ik straks iets meer thuis willen werken. Maar het moederschap zal niet ten koste van mijn ambitie gaan. Volgens mij kan dat prima samen gaan.”

‘Ik ben absoluut niet bezig met mijn volgende stap, die naar het pluche’

Interviews: bram de graaf, julie de graaf (karin belt en peet dullaert), jolke tromp (renske leijten), fotografie: edwin janssen (sophie van oers)